

rige regler om udbetaling af supplerende dagpenge ville blive overflødiggjort. Kun ved at indføre en overgrænse for, hvor meget man kan have i arbejdsindtægt samtidig med, at supplerende dagpenge oppebæres, kan man lovgivningsmæssigt komme den utilsigtede anvendelse af de supplerende dagpengeregler til livs.

Der bør herudover indsættes en tidsgrænse for, i hvor lang tid der kan udbetales supplerende dagpenge. Der er i dag grupper, som år efter år oppebærer supplerende dagpenge, og derved reelt har beskæftigelse uden at være til rådighed til at arbejde på fuld tid.

Det er Arbejdsgiverforeningens opfattelse, at den nødvendige dagpengereform blandt andet må indeholde de ovennævnte forslag.

Arbejdsgiverforeningen medvirker gerne til at opnå et afbalanceret resultat, også selv

om det måtte betyde, at arbejdsgiverne i visse situationer får reduceret deres muligheder i forhold til i dag. Det foreliggende forslag er ikke afbalanceret, hvilket understreges af, at en af de få væsentlige nydannelser i forslaget er, at man pålægger erhvervslivet øgede omkostninger samtidig med, at man i øvrigt ad anden vej søger at dæmpe omkostningsudviklingen mest muligt.

Arbejdsgiverrepræsentanterne i Landsarbejdsnævnet har i indstillingen derfra givet udtryk for Arbejdsgiverforeningens indstilling til de enkelte punkter i lovforslaget, hvorfor vi, hvad angår disse forhold skal henvise hertil.

For yderligere at uddybe disse synspunkter er Dansk Arbejdsgiverforening indstillet på at give foretræde for udvalget, såfremt dette måtte ønskes.

Med venlig hilsen

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

ARNE LUND

/ P. Schade-Poulsen